

Endringsforslag Nr. 5 paa Udvalgets Liste til § 4 af et Flertal (Alberti, Blem, Buss, S. C. Christensen, E. Hage, Ole Hansen, R. M. Klausen, A. Nielsen og Rosager):

§ Paragraffens Slutning indsættes følgende Anmærkning:

„Land- og Vigningsstaten med Undtagelse af den paa Tiender hvilende Landstat, overgaar for Finansaaret 1897—98 til Kommunerne, til hver med den i samme faldende Stat efter følgende Regler:

- a) For Kjøbenhavn og andre Kjøbstæder bortfalder Forpligtelsen til at udrede til Statskassen den de nævnte Kommuner paalagte Andel i Vigningsstaten.
- b) Den af Ager- og Engs- samt Skovskylde-Harttorn svarende Land- og Vigningsstat udbetales til Kommunen af Statskassen.
- c) Statskassens Udbetaling til Kommunerne sker senest 31te Juli 1897 og 31te Januar 1898 for henholdsvis April og Oktober Skattetermin.
- d) Spørgsmaalet om Fordeling mellem to eller flere Kommuner af den en fast Ejendom paahvilende Stat afgøres af Indenrigsministeren.

vedtoges med 55 Stemmer mod 41.

Endringsforslag Nr. 43 paa Udvalgets Liste til § 9 af Finansministeren, tiltraadt af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1191—92)

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Hermed ere altsaa samtlige Endringsforslag til dette sidste Afsnit af Finanslovsforslaget afgjorte. Det er en Selvfølge, at Hovedsummerne i §§ 1 og 10 af Finansloven saavel som de Paragraffer, hvortil Endringsforslag ere vedtagne, ville blive at forandre i Overensstemmelse med Afstemningernes Udfald. — Der staar altsaa kun tilbage at forhandle og afstemme om Lovforslaget i dets Helhed.

Ordføreren (E. Hage): Saaledes som Finanslovsforslaget blev forelagt i Oktober af Regeringen, viste det et Overskud af 1,648,577 Kr. 33 Ore. Ved 2den Behandling her i Tinget blev det ændret saaledes, at Overskuddet blev 2,992,974 Kr. 77 Ore. Ved den nu tilendebredte 3dje Behandling stiller det sig saaledes, at den samlede Indtægt udgør 66,837,714 Kr. 95 Ore, medens Udgiften er 64,732,314 Kr. 58 Ore, hvorved

der fremkommer et Overskud af 2,105,400 Kr. 37 Ø. Jeg har allerede i Dag gjort Rede for Virkningen af Forslaget om at overføre Land- og Vigningsstaten til Kommunerne, og jeg har paavist, hvorledes man kan gøre det uden Frygt for den finansielle Stilling i det kommende Finansaar. Jeg skal i øvrigt ikke dvæle videre ved Finanslovens Enkeltheder, idet jeg derom skal henvisse til den Oversigt, som Bureauet vil besørge udarbejdet og trykt ligesom i Fjor.

Idet vi nu altsaa have tilendebredt Finanslovens Behandling her i Tinget, tør jeg uden at gøre mig skyldig i altfor stort Praleri paa egne eller andres Begne sige, at der i Aar har været lidt ganske anstændig i Finansudvalget. Vi have tilendebredt Finanslovens Behandling til den sædvanlige regelmæssige Tid og det til Trods for, at 2den Behandling kom til at foregaa en Uges Tid senere end sædvanlig, idet det af Regeringen forelagte Lovforslag kom imellem. Vi have naaet at gøre vort Arbejde færdigt til Trods for, at mange betydelige Endringsforslag have foreligget til Afgørelse mellem 2den og 3dje Behandling og til Trods for, at Udvalget samtidig har haft at beskæftige sig med andre store Lovforslag, som have været henviste til dets Overvejelse. Det er mig kært at kunne fremhæve, at naar det endda er lykkedes at besørge Arbejdet i rette Tid, skyldes dette i væsentlig Grad, at der ligesom i Fjor har været et godt og tilfredsstillende Samarbejde mellem de forskellige Partigrupperes Medlemmer. Der er visse Punkter, paa hvilke det ikke er lykkedes at naa til Enighed mellem alle Parter. Men enhver ved, at disse Punkter ere forholdsvis faa. Og det vil vel ikke let komme til at hende, at der nogen Ginde skulde blive vedtaget en Finanslov, som aldeles ikke gav Anledning til Meningsforstel mellem Partierne. Den Finanslov, der nu sendes her fra Tinget, er præget af samme Karakter som den i Fjor vedtagne. Den er et Udtryk for den hensynsfulde Politik, som det overhovedet er dette Tings Flertals Ønske at føre.

Konseilspræsidenten (Keech-Hott): Naar man hører den ærede Ordfører nu, skulde man mene, at den Finanslov, som om lidt vil foreligge her som vedtagen i dette Ting, var gaaet let og glat, og at man egentlig var enig om, at de forskellige Poster ikke i og for sig vilde volde store Vanskeligheder. Jeg beklager, at jeg ikke kan være enig med den ærede Ordfører i denne Betragtning. Det er jo en Selvfølge, at en Regering aldrig kan vente, at det Finans-